

CASA TA

Știu că nu ați venit aici ca să mă auziți pe mine, pentru că nimeni n-ar conduce atât de mult pentru a auzi un predicator, ci ați venit deoarece credeți Mesajul și credeți în Hristos. Eu apreciez aceasta. Sunt foarte recunoscător pentru că am prieteni ca voi. Să ai pe cineva care-ți apreciază eforturile și ceea ce încerci să faci și să conduci atât de departe în asemenea condiții... I-am zis Medei: „Mă întreb dacă am putea să-i invităm la cină pe toți oamenii care vin de la o distanță mai mare de cincizeci de mile?” Înțelegeți? Nu știu ce am face cu ei, deoarece cea mai mare parte a bisericii noastre, cred că în jur de optzeci la sută, sunteți voi, cei care veniți din Mississippi, Alabama, Georgia și din alte locuri de unde veniți. Niciunul din oamenii care vin aici nu este bogat. Toți sunt oameni simpli, și știu că pentru voi este un efort mare să puneți deoparte bănuți pentru aceasta, deoarece știu de câtă benzină este nevoie pentru a veni și a merge înapoi. La aceasta se adaugă și uzura mașinii pentru o călătorie dus-întors, fiindcă cred că sunt în jur de douăzeci și cinci sau treizeci de kilometri, pentru o singură predică. Și să veniți în fiecare săptămână... Eu mă gândesc la aceasta.

Vă

spun sincer că mă simt micuț în fața voastră. Mi-ar fi plăcut să fiu cu un centimetru și jumătate mai înalt, ca să pot sta în fața voastră și să vă spun cât de mult apreciez aceasta. Soția mea și cu mine am vorbit despre faptul că dacă voi nu ați veni aici când avem serviciile la Tabernacol, eu nu aș mai merge în alte părți, pentru că în această încăpere sunt mai mulți decât ar fi acolo, iar aceasta vi se datorează vouă. Acesta este adevărul, este împlinirea a ceea ce spune Scriptura. Respectul și cinstea vine întotdeauna de la cei de afară. Nu știu de ce, dar acesta este adevărul. Mă refer din afara propriului vostru cămin. Nu mă pot gândi la voi că sunteți din afară, fiindcă sunteți frații mei, cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.

Cu

puțin timp în urmă am avut un aligator blocat aici. I-am spus fratelui Welch că voi veni aici să-l văd, fiindcă copiii erau tot în vacanță. M-am gândit că-i

voi duce în Florida, în St. Petesburg. Voiam să merg în jos, prin Miami și să mă întorc pe drumul Tamiami. Trebuiau să meargă curând la școală, așa că m-am gândit că ar fi o ocazie bună să ne oprim pentru aligator. Am fost însoțit de frații Welch, Fred și Wood, ceea ce mi-a dat posibilitatea să-i aduc și pe copii cu mine. Voiau să-i ducă la aligator, iar când am fost acolo, m-am gândit că mi-ar fi plăcut să am acest grup împreună, pentru a vă spune cât de mult apreciez eforturile voastre. Fratele și sora Evans, fratele și sora T.S., așa cum le spun eu. Știu că este T.S. Există o apă de gură care se numește ST37, și de aceea le spun așa, pentru că este un lucru bun, de calitate întâi. După părerea mea, i-a întrecut pe toți ceilalți. Este folosită de armată, iar eu o folosesc aproape la tot: ca să fac gargară, ca să-mi clătesc gura, și o iau și în călătoriile de vânătoare cu mine. Dacă mi se rănește calul, o folosesc pentru a-l trata. Cu un cuvânt, merge la orice. Este bună în orice situație. Cred că și tu gândești la fel, nu-i așa, soră? Poate speli vasele cu ea și așa mai departe.

În

seara aceasta l-am întrebat pe fratele Welch: „Ce vom spune când vor veni oamenii? Crezi că...” Ne-am gândit că poate aveți vreo întrebare în mintea voastră, ceva ce ați vrea să știți, ceva la care vă pot răspunde, ceva ce nu ați exprimat niciodată pentru că nu ați vrut să ocupați timpul fraților.

De

aceea am venit aici. Este ora nouă și zece minute și știu că mâine dimineață mergeți la serviciu, de aceea vom intra imediat în subiect. Dar înainte de aceasta, aș vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl

nostru ceresc, suntem atât de bucuroși pentru Isus Hristos Domnul nostru, care ne-a salvat sufletele dintr-o viață de păcat și ne-a făcut cetățeni ai Împărăției Sale. Noi suntem salvați prin harul Său și nu datorită nouă sau meritelor noastre, ci prin mila Sa. Suntem bucuroși pentru aceasta, fiindcă știm că într-o zi Îl vom vedea pentru că vom avea un trup asemenea trupului Său

proslăvit, și Îl vom vedea așa cum este. În ceasul acesta noi nu știm cum se va face aceasta, dar știu că ziua aceea nu este departe de noi, de aceea o așteptăm cu nerăbdare, prin credință. Toată alergarea noastră se face prin credință și Îi suntem mulțumitori pentru toate aceste lucruri.

Doamne,

Te rugăm să-i binecuvântezi pe acești oameni. Tu știi ce era în inima mea și a soției mele, aseară, în timp

ce conduceam spre casă și vorbeam. Cât ne simțim de binecuvântați pentru că avem prieteni care fac sacrificii pentru a veni să asculte Evanghelia glorioasă a Fiului lui Dumnezeu, care conduc sute de mile zi și noapte, pentru a asculta un singur mesaj. Doamne, Te rog să le dai o casă sus în slavă, în Împărăția Ta.

Binecuvântează-i

în timp ce sunt aici pe pământ și binecuvântează-i în tot ce fac. Dă-le propășire. Binecuvântează-i și pe acești copilași care sunt încă micuți. Mulți dintre ei sunt adolescenți, dar cu toate acestea, stau aici cu respect și recunoștință. Te rog să-i binecuvântezi, Doamne, și fă să nu dorească niciodată altceva, decât pe Tine. Fie ca în marea Împărăție de dincolo, când familia este adunată împreună, să fie toți acolo. Ajută-i să nu se întoarcă niciodată de pe calea cea strâmtă pe care au fost învățați să meargă. Te rugăm aceasta, Doamne.

Tată,

în seara aceasta m-am gândit să aflăm ce este în inimile oamenilor. Tu le cunoști, Tată, de aceea Te rog să mă ajuți să răspund la întrebările lor, fiindcă acesta ar putea fi un lucru bun pentru noi toți. Îngăduie ca atunci când vom pleca de aici, să putem spune cu toții: „Nu ardeau inimile în noi din pricina prezenței Lui?” Vino, Doamne! Pășește printre noi, pune-Ți mâna pe fiecare umăr, mângâie fiecare inimă cu mâna Ta cicatrizată ce poartă semnele cuielor, ca să știm că Domnul nostru este aproape de noi, și pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Cred

că avem o Biblie aici, fiindcă doresc să citesc un text micuț, înainte de a intra în lecție sau mai degrabă la întrebările voastre. Vreau să citesc dintr-un loc pe care l-am găsit în după-amiaza aceasta. Astăzi am fost cu fratele Sothmann și am citit ceva despre care aș vrea să vorbesc câteva minute. Este vorba de textul din **Fapte 16, începând cu versetul 29**, dar vom citi începând de la versetul 28:

„Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici.”

Atunci, temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila,

i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”

Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.”

Este

un lucru despre care aș vrea să vorbesc puțin, despre „Casa Ta,” având în vedere faptul că fiecare v-ați pus casa atât de frumos în rânduială. Copiii voștri sunt salvați și este atât de frumos ca toată familia să fie creștină. Fiecare dintre noi ne gândim la copiii noștri, și cu siguranță, vă pot lăuda pe toți, pentru că ați pus totul în ordine, copiii voștri sunt și ei în ordine, și totul este bine.

Cum

ești, soră? Nu a venit acea mamă tocmai acolo în spate? Domnul să te binecuvânteze. Mă bucur să te văd din nou în seara aceasta. Cred că este soția

fratelui Willie, nu-i așa? Din câte am înțeles, el este capul familiei de acolo... Așa se petrec lucrurile în casa noastră.

Aici

vedem că Pavel fusese bătut cu o seară în urmă, la hotărârea magistraților, deși nu făcuse nimic rău. El și Sila veniseră acolo să predice Evanghelia, dar clerul de acolo le-a pus gând rău din cauza aceasta, spunând că întorceau lumea cu susul în jos. În timp ce mergeau pe stradă în jos, au întâlnit o ghicitoare, o fată cu duhul ghicirii. Și în timp ce Pavel și Sila mergeau pe stradă, ea a început să strige după ei: *„Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului Celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.”* (Fapte 16.17). Pavel nu avea nevoie de Satan să-l asiste cu nimic, așa că s-a întors și a poruncit duhului de ghicire din ea s-o părăsească, iar când a făcut aceasta a stârnit o mare zarvă, din cauză că stăpânii acelei fete câștigau bani frumoși pe urma ei, iar acum ea nu mai putea ghici deloc fiindcă duhul acela o părăsise. Astfel, Pavel și Sila au fost prinși, bătuți și închiși în închisoare. Mi-i imaginez pe Pavel și pe Sila stând în închisoarea aceea veche, în celulele din spate, în curtea interioară. În partea dinafară, unde erau ținuți prizonierii mai buni, era destul de bine, dar în partea interioară până în spate erau prizonierii puși în butuci. Ați văzut vreodată acei butuci? Eu am avut prilejul să-i văd. Erau puși peste picioarele, peste mâinile și peste gâtul condamnatului. Pedepsa capitală chinezească, felul în care obișnuiau ei s-o pună în practică era foarte crud. Oamenii erau puși în acei butuci, după care era eliberată câte o picătură de apă, una după alta, picăturile căzând pe capul deținutului până când acesta înnebunea. Ei erau ținuți acolo fără să li se dea mâncare sau apă; era ceva cumplit. Se spune că primele picături, din prima zi, nu sunt atât de rele, dar după câteva zile, acei picuri se simt ca o greutate de cincizeci de tone care cade pe capul tău. Ele lovesc de fiecare dată în același loc, deoarece capul nu poate fi mișcat în butucii aceia.

Gândiți-vă că Pavel și Sila au fost închiși

în locul acela murdar din cauză că predicau Evanghelia. Probabil în acele celule erau șobolani, șoareci, gândaci, etc. Ce loc pentru un bărbat care predica Evanghelia! Și te gândești că noi ne plângem imediat ce lucrurile devin uneori puțin mai grele. Priviți ce au făcut ei, deși știau că-n dimineața

următoare puteau fi chiar executați. Ei erau credincioși și au rămas credincioși. Era pe la miezul nopții și mă gândesc cum se simțeau fiindcă miroseau urât de la murdăria veche a foștilor condamnați... În zilele acelea oamenii aveau lepră și alte boli, iar oamenii aceia au stat și ei lângă peretele acela aspru... Era un perete murdar, iar șobolanii mișunau peste tot... Nu primeau nimic de cină și erau bătuți până sângerau, așa că erau plini de răni și de vânătăi. Ei nu aveau nici un medic care să le spele rănilor ca să nu se infecteze, așa cum avem noi astăzi, ci au fost târâți acolo și puși în butuci în condițiile acelea. Dar nu se plâneau; de pe buzele lor nu a ieșit nici măcar un cuvânt de nemulțumire sau cărtire. Știau că în dimineața următoare, magistrații aveau să-i cheme înaintea împăratului sau a sinedriului și că vor fi probabil executați pentru că predicau această „erezie”, cum era numită calea Domnului în zilele acelea, Evanghelia pe care o susținem și noi cu toată convingerea astăzi, aceeași credință pe care o avem și noi... De fiecare dată când ne gândim la aceasta, milele se scurtează între noi.

Noi vedem că Pavel și Sila au vorbit despre Domnul până la miezul nopții, apoi au început să cânte cântări creștine foarte frumoase. Dacă le-am cânta și astăzi, am cânta: „Este putere în sânge,” sau: „O, cum Îl iubesc pe Isus,” sau ceva de felul acesta. Când au început să cânte, dintr-o dată locul acela a fost zguduit de un cutremur de pământ. Dar priviți ce s-a întâmplat! În loc să fie scuturați stâlpii acelor pereți mari ca să se prăbușească peste ei și să-i omoare, au fost deschise toate ușile și legăturile acelor butuci au căzut de pe ei, eliberându-i. Gândiți-vă! Amândoi au fost dezlegați și eliberați la picioare, la mâini și la gât. În loc să prăbușească peste ei zidurile acelei vechi închisori romane, cutremurul i-a eliberat, așa că toate legăturile de pe ei au căzut jos. Vedeți, aceasta face Dumnezeuul nostru când Îi rămânem credincioși. Trebuie să stăm credincioși, deși s-ar putea să nu fim în acea situație; eu nădăjduiesc cu adevărat că nu vom ajunge niciodată așa.

Noi trebuie să rămânem credincioși indiferent prin ce trebuie să trecem: poate este o prigoană; poate cineva râde de noi; poate cineva îți spune: „Ești învechit, ești un holly-roller,” sau te numește altfel, se amuză pe seama ta sau ceva de felul acesta. Să rămânem credincioși

În orice situație, pentru că Dumnezeu respectă credincioșia noastră, așa cum a respectat și credincioșia celor doi în situația prin care au trebuit să treacă. În noaptea în care Pavel și Sila au vorbit din Scripturi, temnicerul acela a învățat ceva. El nu-i cunoștea pe cei doi bărbați, dar poate i-a auzit cântând sau s-a întâmpnat ceva care l-a făcut să-și dea seama că erau doi oameni sfinți. Vedeți voi, el era roman, iar ei erau evrei; el era păgân, iar ei erau creștini. Dar ați văzut? În clipa când temnița a fost scuturată și toate ușile s-au deschis, el a știut că trebuia să răspundă pentru prizonierii pe care trebuia să-i păzească...

Vă amintiți de zilele lui Iliu? Ahab i-a dat drumul lui Ben-Hadad, împăratul Siriei, iar unul din fiii prorocilor s-a deghizat și s-a așezat pe drumul pe care urma să treacă împăratul Ahab, iar când l-a văzut, a strigat: „Am fost străjer și am păzit un om, dar el a scăpat. Cel care mi l-a dat în grijă, mi-a spus: *„Păzește pe omul acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui sau vei plăti un talant de argint!”* Atunci Ahab i-a zis: *„Aceasta îți este osânda; tu însuși ai rostit-o.”*

Îndată, prorocul și-a scos legătura de la ochi, și împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din proroci.

El a zis atunci împăratului: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai lăsat să-ți scape din mâini omul pe care-l sortisem nimicirii, viața ta va răspunde pentru viața lui și poporul tău, pentru poporul lui.” Și așa a fost. (1Împărați 20.22-42).

Astfel, când a văzut ușile celulelor deschise, temnicerul roman s-a gândit că prizonierii au evadat și pentru că știa că urma să plătească cu propria sa viață pentru aceasta, și-a scos sabia și a vrut să se arunce în ea. Poate urma să fie pus el însuși în acei butuci până ar fi murit, sau primea o altă pedeapsă, așa că s-a gândit că ar fi mai bine să termine mai repede cu toate și să se omoare. Dar când Pavel a văzut ce vrea să facă, a strigat cu glas tare: *„Să nu-ți faci*

niciun rău, căci toți suntem aici." (Fapte 16.28).

Vedeți? Pavel a înțeles curând că s-a întâmplat ceva ce l-a convins pe acel temnicer că ei erau creștini sau oameni sfinți, pentru că atunci când a intrat în celulă, s-a aruncat tremurând la picioarele lor. Îmi imaginez că i-a auzit cântând cântări, mărturisind și vorbind. Să ne gândim puțin la aceasta. Sutașul acela roman a fost convins după ce i-a auzit vorbind pe cei doi condamnați bătuți și puși în butuci... Noi suntem încă liberi și nu suntem bătuți sau prizonieri. Dar când a auzit mărturia lor, aceasta a avut o asemenea influență asupra lui, încât le-a spus: „*Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?*” (v. 30). Atunci ce trebuie să facem noi cu privire la influența noastră? Vedeți? Ar trebui să mărturisim și noi despre El. Tinerilor, poate voi nu puteți predica, poate Dumnezeu nu v-a chemat niciodată să predicați... Dacă ești o gospodină sau un adolescent, să facem ceva... Să trăim o viață care să-i determine pe ceilalți să spună: „Acela este cu adevărat un creștin.”

Așadar, vedem că individul acela a fost impresionat cumva de cântări sau de altceva ce a auzit acolo și și-a dat seama că erau creștini. Astfel, a luat o torță, a intrat în celulă și a văzut că Pavel și ceilalți prizonieri stăteau acolo liniștiți și că nici măcar unul nu a încercat să fugă deși erau liberi. Atunci și-a lăsat sabia jos, a căzut la picioarele lui Pavel și ale lui Sila și a spus: „*Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?*” Ați observat? Tu, eu și majoritatea predicatorilor de astăzi, încercăm să-i spunem unui om ce să nu mai facă. Astfel, îi spunem: „Lasă-te de fumat, nu mai minți, nu mai fura, nu mai face asta și cealaltă!” Dar temnicerul nu aceasta a întrebat. El nu a întrebat: „Ce trebuie să nu mai fac ca să fiu mântuit?”, ci a spus: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” Vedeți, noi încercăm să le spunem oamenilor ce să nu mai facă, apoi spunem: „Trebuie să faci aceasta, aceasta și cealaltă.” Dar temnicerul nu aceasta a întrebat, ci el a spus: „Ce trebuie să fac?” Vedeți? Voi să faceți ceea ce trebuie să faceți, iar restul va decurge de la sine. Mințitul, furatul, băutul, jocurile de noroc și toate celelalte lucruri ale diavolului, vor înceta în clipa în care veți face ceea ce a spus Pavel când a răspuns la întrebarea

temnicerului: „*Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?*” El i-a răspuns: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.*” (v. 31).

Motivul care m-a determinat să spun aceasta este că majoritatea dintre voi cei de aici și copiii voștri sunteți salvați. Înțelegeți? Ei sunt creștini. Am admirat familia fratelui Evans, pe acești tineri de aici. Cine ar lua un adolescent să-l aducă să stea aici și să asculte un predicator vorbind? De obicei, ei sunt pe undeva pe afară, plecați într-un loc sau altul. I-am spus fratelui Fred că dacă copiii lui m-ar auzi spunând ceva greșit, ar prefera să stea acolo cu cel mai mare respect, decât să meargă pe undeva pe afară, la o cursă de automobile sau hoinărind prin împrejurimi. Când ei ne aud vorbind despre Evanghelie, sunt gata să se oprească chiar acolo și să ne asculte. Înțelegeți? Știu că toți vă gândiți că copiii noștri sunt niște renegați sau ceva de felul acesta, în ochii celorlalți, dar trebuie să încetați să mai gândiți așa.

Cred că trebuie să ne amintim că acești copii sunt cei mai buni din lume pentru că sunt copiii noștri, iar noi îi cerem pentru Dumnezeu. Mântuirea voastră nu înseamnă și mântuirea copilului vostru. Pavel i-a spus temnicerului: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.*” Ce a vrut să spună prin aceasta? Pavel nu a spus că deoarece este mântuit el, va fi mântuită și casa lui, ci a vrut să spună că dacă el a avut destulă credință ca să fie mântuit, aceeași credință pe care a avut-o pentru el, o va avea și pentru copiii lui. Înțelegeți ce vreau să spun?

Eu am patru copii: pe fiul meu mai mic, Iosif, pe Billy, Sara și Rebeca, și vreau să-i văd pe fiecare dintre ei un lucrător al Evangheliei, făcând ceva pentru Evanghelie. Vreau să-i văd mântuiți și umpluți cu Duhul Sfânt. Eu i-am închinat Domnului și am spus: „*Nădăduiesc în Domnul cu privire la ei.*” Înțelegeți? Și cred că fiecare dintre ei va fi mântuit. Înțelegeți? Cred că vor fi mântuiți și că-i voi avea pe partea cealaltă salvați. Eu nu cred că mântuirea mea îi va mântui și pe ei. Nu! Dar cred că credința mea în Dumnezeu va face aceasta. Vedeți, credința mea crede că Dumnezeu va face aceasta și îi va determina să vină la Hristos. Eu cred că

rugăciunile voastre pentru copiii voștri, îi fac să aibă aceste maniere și să fie niște domni și domnișoare în această epocă stricată în care trăim. Aceasta este cea mai bună latură pe care o văd la copii și cred că ea se datorează rugăciunilor voastre pentru ei. Vedeți? Voi i-ați încredințat lui Dumnezeu și vă țineți de aceasta. Acum înțelegeți? Temnicerul acela roman a întrebat: „Ce trebuie să fac?” A întrebat doar pentru el: „Ce trebuie să fac?”, iar Pavel i-a răspuns: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.*” Noi trebuie să facem un singur lucru.

Să mergem puțin înapoi, pentru că vreau să iau ceva ca să-l folosesc în textul meu. Să-l luăm pe bătrânul Iov din Biblie. Iov a fost un om mare, un profet, și nu era nimeni ca el în vremea aceea. Oamenii veneau de aproape și de departe ca să-l asculte, iar Dumnezeu l-a binecuvântat și a avut propășire. A fost un om bogat: avea mii de capete de bovine, oi și alte animale. Iov a spus că ieșea pe stradă, iar tinerii prinți din Est (magi, astronomi, înțelepți), se plecau înaintea lui pentru a primi un cuvânt din înțelepciunea lui. Vedeți? Era un om înțelept, un profet. Diavolul a privit în jos și a văzut că Iov era un om înțelept. Acum vă voi arăta cum procedea un om înțelept.

Revenind la textul, „casa ta”, când Iov a văzut că toate lucrurile mergeau bine, așa cum este acum în casele voastre, a spus: „Copiii mei s-au căsătorit și au plecat, dar poate vreunul dintre ei a păcătuit...” Dumnezeu avea o cerință, și anume: să fie adusă o jertfă. Iov nu credea că copiii lui au păcătuit, „dar,” zicea el, „poate au păcătuit, pentru că se vizitează între ei, țin petreceri și poate se amestecă și cu alții. Dacă vreunul dintre ei a păcătuit... voi aduce o ardere de tot și o voi oferi, Doamne, pentru copilul meu.” Vedeți? Aceasta era ceea ce știa el să facă; aceasta era ceea ce cerea Dumnezeu: o ardere de tot. Aceasta era cerința Lui.

Apoi, a venit ceasul întunecos de la miezul nopții, când Iov a fost lovit din toate părțile. Astfel, a pierdut toate vitele și oile, apoi a venit o furtună puternică și toți copiii lui au fost omorâți; focul i-a ars slujitorii și sănătatea lui s-a prăbușit, așa că iată-l stând pe

o grămadă de cenușă în curtea din spate. Tot trupul i s-a umplut de bube, iar el a luat un ciob și a început să se scarpine cu el. Chiar și soția lui s-a descurajat, a venit la el și i-a zis: „lov...” Să ne gândim la ceea ce a spus ea. lov a stat toată noaptea acolo, iar mângâietorii au venit să-l „mângâie.” Ei au stat cu spatele la el și i-au spus că a ajuns așa pentru că a păcătuit. Aceștia erau membrii bisericii, comitetul diaconilor sau ce erau ei în biserică, și au venit să-l vadă. Au stat acolo șapte zile și i-au zis: „lov, poți face o mărturisire. Ai păcătuit, pentru că Dumnezeu nu ar îngădui ca un om drept să fie chinuit așa.” Dar Dumnezeu îngăduie aceasta... Într-adevăr, aceste lucruri ni se întâmplă pentru că am păcătuit, dar uneori sunt îngăduite pentru a încerca un sfânt și nu pentru a pedepsi un păcătos. Așadar, vedem că cu toate acestea, lov era un om drept, dar Dumnezeu îl încerca pentru că Satan a spus: „O, cu siguranță...”

Când a venit înaintea Domnului cu fiii lui
Dumnezeu, Domnul l-a întrebat: *„De unde vii?”*

„Oh, doar am umblat încoace și încolo pe
pământ,” a răspuns Satan.

*„Ai văzut pe robul Meu lov? Nu este nimeni ca
el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de
Dumnezeu și se abate de la rău.”*

Dumnezeu era încântat de aceasta. Oh, Lui îi
place să aibă un slujitor în care să se poată încrede. Deci El a spus: *„Nu
este nimeni ca el pe pământ.”* Vedeți? *„Este un om fără prihană și curat
la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.”*

Atunci

Satan l-a zis Domnului: „Cu case, copii, vite și tot ce-și dorește! Da, oricine
poate să Te slujească în aceste condiții. *Dar ia
întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va*

blestema în față.”

Atunci Domnul a zis: *„Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.”*

Vedeți, Dumnezeu avea încrede că profetul Său nu-L va dezamăgi. Înțelegeți? El are încredere și în mine și în tine că nu Îl vom dezamăgi. Dar i-a spus Satanei: *„Să nu-i iei viața!”* Și Satan a făcut totul, dar nu s-a atins de viața lui. Astfel, copiii i-au au murit, vitele i-au murit, a pierdut toate bogățiile, a pierdut totul, și și-a pierdut și sănătatea, așa că stătea acolo și își scărpină bubele. Soția lui a venit la ușă, iar Satan a intrat în ea, l-a privit și i-a zis: *„Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu și mori!”* (Iov 2.9), Dar Iov i-a răspuns: *„Vorbești ca o femeie nebună.”* Vedeți? El nu a spus că era nebună, ci că vorbea ca o nebună. *„Vorbești ca o femeie nebună. Ce, primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul? Domnul a dat și Domnul a luat. Binecuvântat fie Numele Domnului!”* Vedeți?

Cu alte cuvinte: *„Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului, dar binecuvântat să fie Numele Domnului. Nu am avut nimic când am venit aici, și voi merge de aici fără nimic.”*

Dumnezeu îl lasă pe Satan să ne ispitească mult timp, dar la un moment dat se satură de aceasta. Vedeți? Iar Satan a trebuit să-l lase atunci în pace. Bildad și alții au stat acolo și au spus: *„Ești un păcătos ascuns!”*, dar Iov a rămas liniștit și a spus: *„Nu sunt păcătos.”* Vedeți? *„Iov, tu nu vrei să mărturisești pentru că ești un păcătos ascuns. Ai făcut-o în ascuns, iar Dumnezeu te pedepsește pentru aceasta; acesta este motivul pentru care ți se întâmplă lucrurile acestea.”*

Dar Iov a spus: *„Nu, domnule, nu sunt un*

păcătos!” Spunea aceasta, pentru că a stat drept pe neprihănirea cerută de Dumnezeu, pe acea ardere de tot. El a oferit-o de fiecare dată, și aceasta era tot ce trebuia să facă, aceasta era tot ceea ce cerea Dumnezeu. Ați observat ce s-a întâmplat după ce Duhul lui Dumnezeu a venit la profet și totul a revenit la normal? Înainte, Iov a avut zece mii de vite, iar El i-a dat douăzeci de mii; a avut șapte mii de oi și i-a dat paisprezece mii. Vedeți? El i-a dat înapoi tot ceea ce avusese vreodată. Și ați observat ce mai scrie: „El i-a dat și copiii înapoi.” Vedeți? El nu i-a dat alți șapte copii, ci i-a dat înapoi pe cei șapte copii ai săi. Ce era aceasta? „Casa ta.” „*Tu și casa ta.*” Aceasta s-a întâmplat pentru că el a fost neprihănit, pentru că a stat pe tot ceea ce a dat Dumnezeu ca să fie drept, iar ceea ce a cerut Domnul de la el, a fost să-l ofere acea ardere de tot. Și dacă El l-a salvat pe Iov și casa lui, ce este drept înaintea lui Dumnezeu?

„Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.”

Așadar, dacă eu cred pentru casa mea, iar voi credeți pentru casele voastre, prin faptul că credem, că ne încredem în Dumnezeu, El atribuie totul credinței noastre, așa cum a procedat cu Avraam și cu Iov, pentru neprihănire. Înțelegeți? Așadar, El ne atribuie aceasta nouă, pentru neprihănire, acesta fiind felul în care vei fi mântuit tu și casa ta. Oh, eu cred că este un lucru minunat! Și cred aceasta nu doar pentru casa mea, ci pentru toți frații și pentru sora mea. Și nu numai pentru ei, ci pentru fiecare persoană din biserica mea; mă țin de această făgăduință pentru voi toți. Vreau ca voi să vă țineți pentru mine, pentru neprihănirea dată prin credință. Noi nu trebuie să aducem o ardere de tot, pentru că Jertfa noastră este Hristos, dar trebuie să avem credință în Jertfa adusă de Hristos, în făgăduința pe care ne-a dat-o El: *„Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.”* (Ioan 16.23). *„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* (Marcu 11.24).

Mă rog ca Dumnezeu să-i salveze pe acești adolescenți, și

cred din toată inima că o va face. Vedeți, pe aceasta stătea Iov.

Voi spuneți: „Oh, priviți ce face copilul acela!” Mie nu-mi pasă ce face el sau ea. L-am pus pe acest copil în mâna Dumnezeului celui Atotputernic și știu că eu și casa mea vom fi mântuiți. Vedeți? Chiar dacă voi trece Dincolo înaintea lor, Dumnezeu îi va aduce cumva pe calea cea bună, înainte ca ei să plece de aici. Într-un fel sau altul, El va face ca totul să fie atât de groaznic pentru ei, încât vor fi nevoiți să vină. Vedeți? Acesta este felul în care văd lucrurile în ce privește textul: *„Vei fi mântuit tu și casa ta.”* Eu am văzut aceasta întâmplându-se de multe ori în adunările mele. De multe ori, un băiat care a avut o viață grea, a venit aici, a căzut în genunchi plângând, apoi a spus: „Am avut o mamă bună care în seara aceasta este în ceruri, și știu că privește de sus și se bucură să mă vadă la acest altar.” Vedeți? Ce este aceasta? Mama aceea bătrână s-a rugat și a crezut. Ea a plecat de multă vreme, dar rugăciunile ei sunt aici. Vedeți? *„Vei fi mântuit tu și casa ta.”* Dumnezeu știe cum să lucreze; El știe cum să facă totul foarte bine.

Așa cum am spus și zilele trecute, când ne naștem din Duhul lui Dumnezeu, Dumnezeu nu este tare într-un punct și slab în altul. Astfel, dacă aveți o luminiță mică a lui Dumnezeu în voi, cea mai mică bucățică din Dumnezeu, aveți toată puterea. Aveți destulă putere în voi, ca să faceți o lume în care să trăiți. Dar, desigur, puterea aceea este controlată prin credință. Dacă sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, aveți puterea lui Dumnezeu în voi. Înțelegeți? Legea aceea ține credința pentru un anumit lucru.

Să privim, de exemplu, spre noi toți. Cândva, noi toți am mințit, am furat, am înjurat și am făcut tot ce era rău, dar într-o zi L-am acceptat pe Hristos și ce a făcut El? S-a deschis de îndată ce L-am acceptat. Aceasta vine prin credință, așa cum i-a spus Pavel temnicerului roman, căruia i-a zis: „Crede...” Exact aceasta a făcut și Iov: a crezut. Înțelegeți? De îndată ce L-am acceptat pe Hristos ca Salvator al nostru, am primit destulă credință ca să mergem mai departe fără să mai mințim, fără să mai furăm sau să înșelăm.

Vedeți? De ce? Pentru că ne-am ridicat deasupra păcatului cu care obișnuiam să cochetăm. Atât de multă credință ni s-a dat. De ce? Pentru că credem că suntem salvați. Este adevărat? Noi credem că suntem salvați aici. Atunci, ne ridicăm deasupra acestor lucruri și mergem pe ele, fiindcă credem că suntem mântuiți. Ascultați aceasta înainte de a ajunge la întrebări.

Frate și soră, vă voi spune un secret despre mine.

Bănuiesc că de multe ori v-ați întrebat cum văd acele vedenii și ce le cauzează. Acest lucru se întâmplă pentru că atunci când a venit El și m-a întâlnit în noaptea aceea, mi-a spus ce se va întâmpla, iar eu L-am crezut. Am crezut sincer și m-am dus să mă rog pentru bolnavi, iar dacă am avut vreun simțământ că se va întâmpla ceva, acela a fost că ei se vor însănătoși. Întotdeauna este așa și aceasta este calea pe care trebuie s-o urmăm în ce privește familia sau orice alt lucru pe care îl cerem: noi trebuie să ne rugăm și să credem, pentru că Dumnezeu respectă credința. Având acea mică parte din Dumnezeu în tine, tu spui: „Da, Doamne Isuse, sunt un păcătos și deși nu merit dragostea Ta, Tu m-ai iubit, de aceea Te primesc ca Salvator al meu.” Și ce s-a întâmplat imediat după ce ai făcut aceasta? Nu ai mai mințit, nu ai mai înșelat, nu ai mai furat și nu ai mai făcut lucruri pe care nu trebuie să le faci. De ce? Pentru că ai crezut că ești creștin, iar când ai crezut aceasta, te-ai ridicat deasupra tuturor acestor lucruri, și acum ești la un alt nivel. Înțelegeți?

Dacă sunteți bolnavi, aici este vindecarea. Trebuie doar să credeți, și vă aparține. Dar nu puteți să vă prefaceți că credeți, ci trebuie să credeți cu adevărat; trebuie să vi se întâmple ceva ca atunci când v-ați convertit.

Zilele trecute

stăteam cu soția mea și i-am spus cât de mult o iubesc. Cred că ea nu vrea să vorbesc despre aceasta. Eu o fac când suntem numai noi doi, dar cred c-o pot face și în public. I-am spus cât de mult o iubesc și cum am iubit-o întotdeauna, de la început. I-am zis: „Pentru mine nu este nici o diferență...”

„Oh, Bill!” a răspuns ea.

Ea îmi spunea cât de mult s-a îngrășat și că a încărunțit, dar eu i-am răspuns:

„Scumpa mea, poți fi oricât de grasă și cheală, fiindcă eu te voi iubi la fel de mult.” Vedeți? Când întâlnești o persoană și o iubești, acolo trebuie să fie Ceva care lucrează aceasta. Iar dacă acea persoană nu o iubește pe cealaltă... Aceasta este pentru voi tinerelor care nu sunteți căsătorite și pentru voi băieților. Când o întâlniți pe fata pe care o iubiți, există ceva care vă încredințează că o iubiți, sau dacă voi, fetelor, îl iubiți pe un băiat, nu mai contează dacă este chipeș sau nu, drăguț sau nu, îl iubiți și aceasta este tot. Când se întâmplă aceasta, ar trebui să fiți atente pentru că vă apropiați de întemeierea unui cămin. Dar o căsătorie care nu se bazează pe aceasta, va eșua cu siguranță, nu va merge niciodată. Cei doi nu vor fi fericiți niciodată. Am spus aceasta pentru a mă apropia de un lucru pe care vreau să-l spun.

Prieteni, o convertire înafara a ceea ce am spus mai sus, nu va dura. Dacă mergeți la o biserică spunând: „Mă voi alătura acestei biserici și mă voi boteza,” dar aceasta nu vine dintr-o inimă în care este dragoste pentru Dumnezeu, nu veți ajunge nicăieri. Tot ce veți realiza este că vă veți atașa la o biserică și vă veți boteza. Dar când vă întoarceți la Hristos din dragoste pentru El, Îl veți crede și veți avea încredere în El, așa cum aveți în soția sau în soțul vostru. Atunci credeți și pășiți în acea credință; este ceva care vă încredințează și vă ancorează acolo.

Înțelegeți? Atunci veți crede tot ce spune El și stați pe aceasta, ceea ce vă va ridica deasupra tuturor lucrurilor, iar Dumnezeu Își va duce făgăduința la împlinire: *„Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și casa ta.”*

Am luat cam treizeci de minute din timpul acordat, dar am vrut să vă spun aceasta, iar voi știți ce am vrut să spun. Așadar, voi puteți

crede în Domnul Isus Hristos nu numai pentru mântuirea voastră, ci și a celor dragi ai voștri, pentru vindecarea copiilor sau a unei mame, sau pentru orice altceva care este bine... Dacă ați dori ceva ce nu este corect, nu ați avea de la început destulă credință ca să-L rugați pe Dumnezeu pentru acel lucru, deoarece ați ști că nu este bine. Înțelegeți? Dar dacă sunteți sinceri și știți că este bine; dacă Îl puteți ruga pe Dumnezeu cu o inimă curată, știind că nu aveți un motiv egoist, ci motivul și obiectivul vostru este corect, atunci credeți, asemenea unui copil, că-l aveți și îl veți avea.

Eu am venit la Hristos când aveam vârsta unuia dintre băieții de aici. Aveam în jur de douăzeci de ani și L-am slujit pe Hristos în tot acest timp, iar acum am cincizeci și doi de ani și voi împlini cincizeci și trei. Vă spun sincer că nu l-am cerut niciodată nimic, ci am acceptat ceea ce mi-a dat El sau mi-a spus că nu-mi poate da, iar mai târziu am înțeles că a fost bine că nu mi-a dat acel lucru. Înțelegeți?

Țineți minte că atunci când aveți credință în El, când Îl credeți și aveți încredere în El, nu încercați să vă forțați să faceți ceva. Doar stați cu El și nu vă mai gândiți la aceasta.

Dacă aș merge la fratele Welch pentru a împrumuta o mie de dolari, presupun că nu ar avea de unde să-mi dea, dar dacă i-ar avea, aș putea să-i obțin. Desigur, nu m-aș duce cu o geantă și i-aș spune: „Frate Welch, dă-mi o mie de dolari!” Nu aceasta este calea corectă de a proceda, și nu așa trebuie să procedăm nici când Îl întrebăm ceva pe Dumnezeu.

Dimpotrivă, aș merge la el și i-aș zice: „Aș putea vorbi puțin cu tine, frate Welch?”

„Sigur că da, frate Branham.”

Ne-am retrage undeva, ne-am așeza și i-aș zice:

„Frate Welch, primul lucru pe care aș vrea să-l știu este dacă poți să mă împrumuți cu o mie de dolari.”

Noi suntem prieteni, iar el ar putea să mă întrebe aceasta pe mine, sau eu pe el sau pe unii dintre frați. Ar fi același lucru. Deci i-aș spune:

„Uite ce aș vrea, frate Welch. Sunt aici pentru o întâlnire și trebuie să plec, dar am o datorie de o mie de dolari. Trebuie să mă împrumut de undeva, iar Domnul mi-a pus pe inimă să vin la tine.” În continuare îi voi explica cum stau lucrurile și îi voi spune: „Peste trei luni voi primi o mie de dolari de la o altă întâlnire pe care am avut-o în cutare loc, iar atunci voi putea să ți-i dau înapoi. Dacă dorești, pot să îți plătesc cu dobândă.” I-aș explica totul cât se poate de clar. Nu aș vrea să părăsesc orașul oricum, deoarece ar fi un lucru rău pentru renumele meu dacă aș face aceasta, fiindcă oamenii ar putea spune: „Nu este nimic altceva decât un înșelător și un hoț. Părăsește orașul deși știe bine că datorează niște bani.”

Înțelegeți ce vreau să spun? Eu v-aș explica totul. Ne-am așeza jos ca frații și v-aș spune totul. Cred că dacă aș proceda așa și voi m-ați plăcea așa cum sunt, ați face orice pentru mine. Ați ipoteca un automobil sau ați vinde ceva din casă pentru a obține banii. Oricare dintre voi ați face-o, și la fel aș face eu pentru voi. Dar modalitatea corectă de a proceda este să ne retragem într-un loc liniștit, să ne așezăm jos și să vorbim unul cu celălalt, spunând totul cu sinceritate și din inimă. „Ești prietenul meu și de aceea am venit la tine.”

Așa este și cu Hristos. Spuneți: „Tu ești Domnul meu.

Sunt bolnav. Medicul spune că nu mai poate face nimic pentru mine, dar știu că Tu poți, pentru că ești Domnul meu.” Vorbiți cu El până când simțiți că primiți

ceea ce ați cerut. Aceasta este credința voastră: „...credința este o încredere neclintită în

lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei

11.1). Când mă simt așa, este ca și cum aș fi primit ceea ce am cerut. Atunci pot merge cu siguranță înainte pentru că am primit ceea ce am cerut. El mi-a promis că îmi va da și aceasta este tot. Mă voi agăța de promisiunea Lui și voi aștepta. Și în cele din urmă, primul lucru pe care îl veți vedea este cum acel lucru va veni jos, turnat de pe culoarele cerului, și îl aveți. Așa este. Îl poți vedea. „...tu și casa ta veți fi mântuiți.” Chiar dacă nu-i vedeți pe toți mântuiți înainte de a părăsi pământul, ei vor fi acolo când va avea loc marea Sa venire. Înțelegeți ce spun? Noi facem totul prin credință. Credeți în Domnul! Credeți în El pentru o slujbă; credeți că El vă va da soția pe care trebuie s-o aveți sau soțul cu care trebuie să vă căsătoriți. Credeți în Domnul că El vă va trimite mobilă nouă. Dacă butoiașul cu ulei se usucă și făina din oală se termină, dacă nu mai este nimic de mâncare și copilașii sunt flămânzi, credeți în Domnul! Încredeți-vă în Domnul pentru orice. Înțelegeți? Credeți în Domnul cât timp este corect ceea ce cereți. Înțelegeți? Ceea ce cereți va veni negreșit. Va veni. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea dând greș. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Ce ar fi dacă ați citi câteva întrebări pentru mine? Ați putea face aceasta? Sper că le voi înțelege bine. Nu vreau să vă țin prea mult. Poate vă voi ține vreo zece minute și îi voi da timp lui Jimmy să le studieze puțin și să le verifice... Îmi vor fi adresate fără ca eu să mă fi pregătit înainte pentru a răspunde la ele. Înțelegeți acum ce vreau să spun când vă îndemn să credeți? „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și casa ta.” Credeți pentru voi și credeți pentru casele voastre, și veți avea ceea ce cereți.

Voi spuneți: „Doctorul mi-a spus că nu mă voi mai face bine.” Dacă puteți crede în Domnul Isus, vă veți însănătoși indiferent ce spune doctorul.

„Nu mai am loc de muncă.”

„Dacă vei crede în Domnul, vei avea un loc de muncă.”

„Nu știu ce să fac în legătură cu situația în care mă aflu.” Crede în Domnul!

Priviți cum a lucrat cu mine și cu soția mea.

Întotdeauna eu am crezut că Domnul vrea să părăsesc orașul Jeffersonville. Apoi am ajuns într-o situație când a trebuit să mă încredințez cu totul Lui. Și iată-mă aici! El știe unde sunt în seara aceasta; știe că voi merge oriunde vrea El să merg, și voi face orice va spune El să fac. Și așa va fi cât timp El îmi va spune. Înțelegeți? În ordine, Jimmy, le ai, fiule?

Fratele citește următoarea întrebare:

1. Când va avea loc răpirea, familiile credincioșilor, soția și copiii, vor merge și ei în răpire? Ei sunt credincioși și cred că Domnul Isus Hristos este Domnul lor.”

Da.

Dacă toată familia credincioasă va merge în răpire? Da.

Dacă doriți să vă notați, **răpirea va fi un eveniment universal**. Ați înțeles cu toții lecția de duminică? Ați înțeles bine cât suntem de aproape de timpul sfârșitului? Ați fost prezenți cu toții când am vorbit despre „Cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel”? Da. În ordine. Frate Welch, cred că ai înregistrat totul pe casetă. În felul acesta ați putea s-o ascultați. Cred că aveți și desenul acesta, nu-i așa? Voi desena și pentru cei care nu au fost prezenți, și voi explica din nou ca să poată înțelege și ei. Vreau să urmăriți cu Scriptura, ca să vedeți că eu nu am

nici un cuvânt de spus aici. Scripturile dovedesc că suntem la sfârșitul timpului.

Voi

ziceți: „Frate Branham, de ce te mai duci la pescuit dacă crezi că răpirea este aproape?” Dacă m-aș gândi tot timpul la aceasta, aproape că aș înnebuni. Când mă gândesc la zecile de mii de oameni, de aici, care sunt în păcat și nu-L cunosc pe Hristos, zic: „Iată-mă! Ce pot să fac?” Iată ce cred! Eu nu pot salva pe nimeni dacă nu-l cheamă Domnul. Înțelegeți? Eu nu o pot face, nu pot să-i salvez.

Dar El a spus: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”* (Ioan 6.37). Ce pot face eu, dacă El nu-mi spune unde să merg? Înțelegeți? Ceea ce fac eu este să nu mă epuizez, pentru că atunci ar fi mai rău ca niciodată. Eu sunt fericit și pregătit pentru venirea Lui, iar când va veni, Îi voi spune: „Doamne, sunt aici!” Eu aștept aceasta. Iată ce se întâmplă.

Așa cum ați observat duminică, pe desen... Eu cred că fiecare creștin născut din nou... Cum ne naștem din nou? Când credem în Domnul Isus și acceptăm... Nu cred că dacă spuneți în mintea voastră că credeți, chiar credeți cu adevărat. Eu cred că viața voastră este aceea care spune dacă sunteți cu adevărat creștini sau nu. Astăzi am spus ceva despre faptul că sunt creștin, iar o doamnă a întrebat: „De la ce denominațiune?” Vedeți, ei vor să știe imediat numele denominațiunii. „Nu aparțin de nici o denominațiune,” am răspuns eu. „Sunt doar creștin.” Vedeți? Creștin...

Voi ziceți: „Păi, creștin înseamnă campbelit.” Nu, ei sunt numiți creștini, dar nu sunt creștini. Eu cunosc mulți oameni care aparțin de biserica numită „Biserica creștină,” dar nu sunt creștini. Predicatorii creștini vă vor spune același lucru despre biserica creștină, că au mulți membri care nu sunt creștini. Voi nu sunteți creștini pentru că aparțineți la o biserică, ci pentru că ați trăit experiența nașterii din nou prin care v-ați născut în Familia lui Dumnezeu.

Țineți minte că răpirea va fi universală pentru că El a spus clar: „*Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;*

două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17.34-36). Vedeți? Când pe o parte a pământului este întuneric, doi vor fi în pat, iar pe partea cealaltă va fi ziuă și timpul recoltei, și doi inși vor fi pe câmp. Înțelegeți? Aceasta arată că va fi o răpire mare și minunată, care va fi peste tot în lume. Înțelegeți? „*Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat... doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat.*”

Toți cei găsiți scriși în Carte, vor fi izbăviți înainte de începerea necazului celui mare. Așadar, dacă copiii voștri, mama voastră, cei iubiți ai voștri, oricine ar fi ei, au numele scrise în Cartea Vieții Mielului, vor fi acolo. Nu contează unde vom fi... nu contează dacă vom zbura peste ocean și avionul explodează în aer și nu se mai poate găsi nici măcar o bucățică din trupul acesta; aceasta nu contează deloc. Înțelegeți? Totul se va desfășura întocmai cum a spus El, indiferent de circumstanțe. Să nu vă faceți nici o grijă cu privire la aceasta. Eu voi fi acolo ca să vă strâng mâna, să Îl laud pe Domnul și să-L încoronăm ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor. Înțelegeți? Cred că din trupul lui Pavel nu a mai rămas nici măcar o fărâmbă de praf, dar toate elementele din care a fost făcut trupul său sunt în pământ. Așadar, noi vom fi adunați cu toții în ziua aceea. Când muriți, de fapt voi nu muriți pentru că un creștin nu poate muri. În Biblie nu veți găsi scris nicăieri că creștinul moare. Despre Lazăr, Isus a spus: „*Lazăr, prietenul nostru, doarme...*”

(Ioan 11.11). Isus

nu a spus niciodată că Lazăr este mort, ci a spus că doarme. Atunci ucenicii l-au zis: „Păi, dacă doarme, are să se facă bine.” Astfel, El a fost nevoit să

le vorbească pe înțelesul lor:

*„Lazăr
a murit.*

*Și mă
bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem
la el, să-l trezesc.”* (v.
14-15). Vedeți? Lazăr dormea... „Din câte știți voi, el este mort, dar pentru
Mine, doarme, așa că nu Mă duc să-l înviez, ci ca să-l trezesc.” Vedeți? „Mă
duc să-l trezesc.”

Astfel, când a murit El însuși... Există trei părți; noi
suntem alcătuiți din trup, suflet și duh, așa cum ați putut vedea când am
vorbit despre cele șapte epoci ale Bisericii. Le-am desenat acolo. Astfel, avem
cinci intrări în trup: văzul, auzul, pipăitul, mirosul și gustul; conștiința și
celelalte sunt pentru suflet, în timp ce pentru duh există o singură cale:
liberul arbitru, libertatea de a alege singur. Înțelegeți? (Fratele Branham a
revenit asupra acestei probleme și a spus că trupul are cele cinci intrări sau
simțuri, duhul are tot cinci intrări, și sufletul are o singură intrare sau
simț: liberul arbitru). Voi aveți libertatea să acceptați sau să respingeți
ceva...

Când a murit, Hristos Și-a încredințat Duhul lui Dumnezeu
înainte de a părăsi crucea. El a spus: *„Tată, în mâinile Tale Îmi
încredințez duhul!”* (Luca 23.46). Biblia spune că sufletul Lui (ceea ce era
El) S-a dus în iad și acolo a predicat duhurilor care erau în închisoare, iar
trupul S-a dus în mormânt. (1Petru 3.18-19). Vedeți, El era în spatele unei
bariere de texte biblice și n-a putut să se ridice timp de trei zile. În tot
acest timp, Duhul Lui a fost în prezența lui Dumnezeu. După trei zile, bariera
a fost îndepărtată pentru că Scripturile erau împlinite, iar Duhul Lui a mers
la suflet și sufletul la trup, și El a înviat.

Înainte de a muri El a spus: „Am putere să-Mi dau viața și am putere s-o iau iarăși.” (Ioan 10.18). Gândiți-vă la aceasta. Din câte știu, toți cei prezenți în seara aceasta aici, sunteți creștini.

Fiți atenți! Duhul care este acum în voi, este Același Duh care vă va învia. Voi aveți puterea să vă dați viața, și o faceți chiar acum pentru Hristos. Apoi, aveți puterea s-o luați înapoi. Înțelegeți? Aveți puterea să o dați și aveți puterea să o luați înapoi, pentru că Duhul care este în voi și care vă va învia, este Același Duh al lui Dumnezeu care era în Hristos și care L-a înviat pe El. Așadar, voi aveți puterea s-o dați și aveți puterea s-o luați înapoi. Când noi sau cineva dintre cei iubiți ai noștri merge dincolo înaintea noastră, el nu este mort. Duhul lui este la Dumnezeu, iar sufletul lui este sub altarul lui Dumnezeu. Trupul lui este în mormânt, dar cele două (sufletul și duhul) știu unde se află.

Așadar, ce se întâmplă? Până când se împlinesc Scripturile, aceste suflete de sub altar strigă: „Până când, Doamne, până când?” Ele vor să vină pe pământ pentru a fi în trup, dar El le spune: „Încă puțin, până când tovarășii voștri vor suferi așa cum ați suferit și voi pentru mărturia lui Hristos.” Apoi, când Scripturile vor fi împlinite, acele suflete împreună cu duhul vostru vor veni jos să ia trupul și astfel sunteți înviați, vă ridicați din nou. Gândiți-vă la aceasta.

Duhul Sfânt care este în clădire în seara aceasta, Duhul Sfânt care este chiar aici, în inima mea, mă va învia în zilele din urmă. Duhul Sfânt care este în mine acum, vede că eu am pregătit un trup tânăr nemuritor care mă așteaptă... Duhul Sfânt care este în voi, vede că acele fire albe nu vor mai fi. Dacă sunteți foarte bătrâni, cu barbă albă și mergeți greoi, aceasta nu va însemna nimic pentru voi, pentru că Același Duh Sfânt va da totul înapoi și veți fi un tânăr sau o tânără frumoasă. Așa spune Biblia. Aceasta o va face Duhul care este chiar acum în voi. Nu Cineva care va veni, ci Cel care este acum în voi. Dumnezeu care este în voi acum. El vă va învia și vă veți putea ridica. De ce nu o puteți face acum? Pentru că Scriptura vă ține pe loc; trebuie să așteptați până la răpire. Vedeți? Trebuie să stați acolo, pentru că

Încă nu sunteți autorizați să mergeți atât de sus. Dacă n-ar fi așa, ne-am construi o mică lume privată. Voi ați trăi într-o lume și eu în alta, iar atunci n-ar mai fi venirea Domnului Isus.

Ce ar fi aceasta? Înțelegeți? Dar voi aveți puterea s-o faceți. Cea mai mică umbră a lui Dumnezeu ar putea face orice, pentru că El este Omnipotent; El este infinit și Omnipotent. Noi nu putem explica aceasta. Infinit este fără sfârșit, este ca o cameră de filmat care merge în continuu; iar Omnipotent înseamnă Atotputernic.

În seara când acel astronom m-a luat cu el la observator, am stat acolo și am privit prin lupa acelui telescop și am putut vedea până la o sută douăzeci de milioane de ani lumină. Voi vorbiți de Jupiter, Marte și celelalte stele pe care le vedeți cu ochiul liber, dar gândiți-vă la cele aflate la o sută douăzeci de milioane de ani lumină. Lumina călătorește... Cum este? O sută optzeci și șase de mii de mile pe secundă (două sute nouăzeci și nouă de mii de metri pe secundă). Luați și o sută douăzeci de milioane de ani lumină. Ce aveți atunci? O, vai! Mă face să mă simt ca și cum... În spatele acestora există luna, stelele... iar El le ține pe toate prin puterea propriului Său Cuvânt. Cel care le ține pe ele, este și în voi care sunteți creștini. Înțelegeți? Iată! Aceasta este ceea ce sunteți voi.

Oamenii încearcă să se gândească: „Sunt creștin și presupun că trebuie să fiu dădăcit.” Nu, nu trebuie! Dacă ești creștin, frate, acesta este un lucru măreț. Ești un fiu de Dumnezeu și Tatăl nostru este Împăratul. Cu siguranță. Amin. Astfel, dacă Tatăl nostru este Împăratul, iar noi suntem copiii Lui, înseamnă că suntem prinți și prințese. Amin. Înțelegeți? Aceasta este cea mai înaltă statură care poate exista, pentru că în noi este Duhul lui Dumnezeu. Așa este. Și atunci de ce ne mai pasă de ceea ce se întâmplă aici? Acolo este locul care contează. Acesta este doar un timp de încercare, iar când Tatăl va termina, vom pleca, vom merge Acasă. Înțelegeți? Ce mai cotează acum? Credeți în Domnul Isus Hristos, iar dacă copiii voștri nu sunt salvați, credeți până când sunt salvați. Isus a spus în Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” Dar unde merge dacă nu vine la judecată? În răpire. Înțelegeți? Pentru că aici se referă la judecata de după răpire. *„...nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață,”* pentru că a crezut în Domnul Isus Hristos. Nu este minunat acest lucru? Așadar, copiii voștri vor fi acolo cu voi; cei dragi ai voștri vor fi acolo cu voi, și eu nădăjduiesc că voi fi acolo cu voi. Amin. În ordine.

Mai ai o întrebare, Jimmy?

2. Prin credință înțelegem că lumea a fost făcută prin Cuvânt. Vrei să explici puțin credința?

Acest lucru este scris în Evrei 11.3: *„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”*

Voi încerca să fiu scurt, pentru că n-am văzut toate întrebările de aici. Să mergem puțin într-o călătorie, înapoi, în timp. Este aproape ora zece și i-am promis mamei că voi merge acasă la ora zece. Sunteți prea somnoroși ca să mai stați puțin cu mine? Sau prea obosiți?

Priviți! Înainte de a fi lumina, înainte de a exista lumea, înainte de a exista o stea, un atom sau o moleculă, era Dumnezeu. Cine este acest Dumnezeu? El este aer, El este lumină... El este Dumnezeu. Aceasta este tot ce putem spune noi. Înțelegeți? Gândiți-vă, o moleculă... Într-un atom există atât de multe molecule. Vedeți? Dumnezeu era înainte de a fi o moleculă. El era totul și umplea totul. Înțelegeți?

Acum Îi vom da o mică formă ca să puteți înțelege. În această Ființă, în Dumnezeu existau atribute, iar acestea erau: să fie Tată, Vindecător, Salvator, etc. Toate acestea erau în această mare Ființă, care a existat înaintea moleculei sau a oricărui alt lucru, pentru că Dumnezeu exista atunci când nu exista încă nici o moleculă. Acolo, înăuntru erau atributele de a fi Tată, Fiu, Salvator, Vindecător, etc.

Din câte știm noi, primul lucru pe care l-a făcut El, a fost molecula, iar după ce a creat prima moleculă, în câteva secunde a făcut o sută de miliarde de molecule. Cum a făcut El aceasta? A vorbit și astfel le-a adus la existență. Aceasta ar fi o lecție bună, dacă am avea timp să intrăm în ea. El a vorbit, iar când a făcut aceasta, au început să apară moleculele. Atunci El a spus: „Să fie atomi!” Și iată că avem legile atomului. Ei mai stau încă în acea lege; încă mai călătoresc. Totul călătorește conform Legilor lui Dumnezeu.

V-am povestit despre bătrânul acela necredincios pe care m-am dus să-l văd împreună cu fratele Banks Wood. Eu l-am întrebat:

„De ce viața părăsește copacul în august și coboară jos în rădăcină? Ce o determină să facă aceasta? De ce frunzele devin maronii și cad?”

„Pentru că viața....” a răspuns el.

„De ce merge viața jos?”

„Păi, merge pur și simplu în jos,” a răspuns el.

„Ce s-ar întâmpla dacă nu ar merge în jos?”

„Ar muri copacul.”

„Ce inteligență îi spune acelei vieți să coboare jos în rădăcină? Ceva îi spune să meargă jos pentru că altfel va îngheța și copacul va muri. Încă nu a fost frig și totuși frunzele se îngălbenesc și cad.”

„Păi este doar natura,” a spus el.

„Atunci ce este natura? Spune-mi ce este natura?”

Natura este o Lege a lui Dumnezeu. Da, este o Lege a lui Dumnezeu. Înseamnă că și credința este o Lege a lui Dumnezeu, este același lucru. Toată puterea lui Dumnezeu despre care am vorbit, ne este accesibilă prin credință.

„Totul este posibil prin credință. Spune-i acestui munte să se miște și nu te îndoii în inima ta. Crede că ceea ce ai spus se va întâmpla, și vei avea acel lucru.”

Este ceva la care noi putem ajunge dacă avem Legea Lui. Înțelegeți? Credința este Legea care controlează toate lucrurile. Dumnezeu a creat moleculele prin Legea Sa. Aceasta este o Lege a lui Dumnezeu. Apoi, a creat atomii; apoi a creat soarele și stelele. Stelele sunt bucățele mici de soare.

Ce a făcut El? Cu mult timp în urmă, Și-a arătat atributele. Apoi a venit la suprafață lumea. Când a venit la suprafață lumea? La creație. Iar atunci a venit la suprafață o Lege. Cine a creat lumea aceasta? Cine poate să explice creația? Învârțiți o minge cum doriți voi și aruncați-o în aer; se poate învărti nu numai de două ori ci și de un milion de ori, dar oricât ați încerca, nu se va învărti de două ori în același loc, dar avem evidența a șase mii de ani în care această lume s-a învărtit cu exactitate douăzeci și patru de ore, stând pe nimic, și nu s-a mișcat deloc din locul în care a fost așezată. Înțelegeți? Cine a făcut aceasta? Acea mare Ființă care exista înainte ca să fie lumea. Da, înainte ca să existe vreo lume sau ceva, El exista în Sine însuși, și exista o Lege a lui Dumnezeu care determina Pământul să se învărtă. Prin aceeași Lege, El doar a exprimat Cuvântul și a adus totul la existență. El este Creatorul; El creează. Înțelegeți? De aceea lumea a fost creată prin credință. Propria Lui credință a creat-o. El a venit jos să-l facă pe om și toate animalele, apoi a venit păcatul. Dar nu el a făcut păcatul; El nu poate fi neprihănit și Tatăl neprihănirii și să facă păcatul. Știți ce a făcut El? A făcut un om după chipul și asemănarea Lui, și deși a știut că va cădea, i-a dat libertatea să aleagă, liberul arbitru.

Dumnezeu i-a spus omului: „Să nu te atingi de pomul acela!” El știa că omul îl va atinge, de aceea i-a spus: „Atinge-te de Pomul acesta și vei trăi, dar nu te atinge de celălalt, pentru că dacă o faci, vei muri!” Vedeți? El a știut că omul va cădea, dar nu a putut să-L determine El s-o facă. Aceasta îl face drept pe Dumnezeu. Înțelegeți? Omul a căzut din proprie inițiativă. După ce l-a creat atât de apropiat de El, Dumnezeu i-a dat liberul arbitru, și omul a căzut. Omul a căzut pentru că a acționat pe baza propriei lui alegeri, iar astăzi, fiecare dintre voi, copilașilor, și fiecare dintre noi, adulților, suntem puși să alegem între acești doi pomi. Astfel, putem accepta Viața, sau putem s-o refuzăm. Înțelegeți? Pentru că totul vine de la Dumnezeu. În ordine, domnilor. Dacă nu ați înțeles, puteți să-mi scrieți un bilețel și să-l aduceți la biserică.

Fratele Jimmy citește următoarea întrebare:

3. Explică 1Corinteni 16.22.”

Să vedem. 1Corinteni 16.22. În regulă, domnule. Un moment. Aceste studii mici din Cuvânt ar putea să ne ajute cu adevărat. Vă pot întări și să vă facă mai puternici, oameni mari în Hristos. Șaisprezece ai spus, fiule? Să vedem:

„Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! „Maranata!” (Domnul nostru vine!).”

O, Doamne! Nu știu dacă pot pronunța Cuvântul acesta: „Anatema.” Mai are cineva o altă Biblie? Spuneți-mi dacă scrie așa și acolo: „Anatema.” Ce este „anatema”? M-ați prins. Tu știi, Fred? Vom afla imediat. Să luăm un dicționar. În ordine. Până când vor aduce un dicționar, să luăm încă o întrebare. În ordine, domnilor.

Frate Jimmy, citește întrebarea următoare:

4. Explică cuvintele: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.” Acest verset este în Luca 10.18. Deci: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din

cer.” Voi explica acest lucru, iar dacă nu înțelegeți, vă rog să-mi spuneți și voi intra în detalii. Noi vom ajunge acolo când vom merge mai departe cu studiul Scripturilor... Acest lucru s-a întâmplat imediat după ce Isus le-a dat ucenicilor putere asupra duhurilor necurate, iar ei s-au dus și au scos dracii afară. I-a trimis doi câte doi și le-a poruncit:

„Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor,

ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.

*Și pe drum, propovăduiți și ziceți:
'Împărăția cerurilor este aproape!'*

*Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți,
curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați."*

*Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie și
au zis: „Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău.”*

Isus le-a zis: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.

*Iată că v-am dat putere să călcați peste
șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.*

*Totuși să nu vă bucurați de faptul că
duhurile vă sunt supuse, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri."*

Și a mai spus: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.” (Luca 10-17-20; Matei 10.5-8).

*Vedeți, puterea acelei Biserici care a mers
cu un pas înainte, a supărat întreaga împărăție a lui Satan, iar El l-a văzut*

cum a căzut de la locul lui, pentru că Dumnezeu a dat din nou putere Bisericii Sale... El l-a văzut căzând ca un fulger din cer. A căzut din locurile sfinte, ca fulgerul, prin puterea acelei Biserici, a celor care aveau putere, pentru că Isus le-a spus ucenicilor Săi: „*Vă dau putere să scoateți duhurile necurate!*” Vedeți? Prin aceasta, ei au scuturat împărăția Satanei. Ce putem face cu ea astăzi? Oh, slăvit să fie Domnul!

În ordine frate Jimmy, poate mai ai o întrebare.

Fratele Jimmy citește întrebarea următoare:

5. Explică cuvintele: „...sânge până la zăbalele cailor.”

Zăbalele cailor. Armagedonul. Apocalipsa 14.20.

În anul 70 d.Hr., Titus a cucerit Ierusalimul și i-a dărâmat zidurile. Se spune că a fost vărsat atât de mult sânge, prin uciderea evreilor prinși în interiorul cetății, un milion sau câți au fost... l-au ucis chiar și pe copii și pe femei. A fost îngrozitor, pentru că Îl respinseseră pe Duhul Sfânt.

Când l-au respins pe Hristos și l-au numit Beelzebul, El le-a zis: „Vă iert pentru aceasta, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt, care va face aceleași lucrări. Un singur cuvânt spus împotriva Lui, nu vă va fi iertat niciodată.” Vedeți? Ce au făcut ei în ziua de Rusalii, când i-au văzut pe oamenii aceia strigând, dansând și purtându-se ca și cum ar fi fost beți? Ce au spus? Ei au zis: „Sunt plini de must, sunt beți!” S-au amuzat pe seama lor și i-au numit în toate felurile. Ce s-a întâmplat din cauza

aceasta? Au fost pecetluiți în afara Împărăției lui Dumnezeu. Înțelegeți? Apoi, când Ierusalimul a fost asediat... Avem aceasta în Apocalipsa 7 și ne vom întoarce imediat la întrebare.

Titus a cucerit cetatea, iar marele istoric Iosif, care a trăit în zilele Domnului Isus, a spus că romanii au omorât atât de mulți oameni în timpul cuceririi cetății, încât sângele curgea șiroaie pe sub porți.

Biblia spune că în zilele din urmă, El va prinde catolicismul, romanismul, comunismul și toate aceste lucruri, și-i va duce în văile Megido, unde va fi un asemenea măcel, încât sângele va ajunge până la zăbalele cailor. Mulțumită Tatălui ceresc, eu cred că noi nu vom mai fi aici, ci vom fi în slavă. Înțelegeți? Acest lucru se va întâmpla la bătălia de la Armaghedon, după plecarea celor doi proroci. Acela va fi timpul în care națiunile dintre neamuri vor deveni atât de rele încât vor merge mai departe, vor face o confederație a bisericilor și se vor uni, dar Dumnezeu Își va lua Acasă Biserica aleasă. Toate fecioarele neînțelepte vor aștepta... Sângele care ajunge până la zăbalele cailor, provine de la fecioarele neînțelepte și de la toți ceilalți. Comuniștii și toți ceilalți se vor întâlni acolo, dar Dumnezeu a spus că se va ocupa de ei în acea vale, așa cum a făcut și în zilele care au trecut. Acolo, sângele va fi până la zăbalele cailor. Ați înțeles? În ordine. Să mergem mai departe.

6. Fratele Jimmy citește întrebarea următoare care este despre „**cele trei duhuri necurate.**”

Aceasta scrie în Apocalipsa 16.13: „*Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.*”

Noi ne vom ocupa de aceasta în studiul

nostru. Cele trei duhuri necurate sunt cele trei ismuri. Dați-mi voie să vă explic, ca să vedeți de unde a început totul. Vedeți? Am avut comunismul, fascismul și nazismul. Acestea sunt duhuri. Comunismul este un duh; vă poate cuprinde. Înțelegeți? Este un duh. Vor fi trei duhuri ca și acestea, pentru că acestea au fost doar niște predecesori. Înțelegeți? Înainte de a spune despre ce este vorba, voi aduce câteva lucruri. Sunt trei duhuri exact ca și comunismul, fascismul și nazismul. Eu am vorbit despre aceasta cu ani în urmă. Amintiți-vă că atunci v-am spus că totul se va vărsa în comunism. Acela este punctul în care se va termina. Înțelegeți? Vor ieși trei duhuri necurate. Eu cred aceasta cu adevărat și vreau s-o scot în evidență, dacă nu vă supărați.

Iată ce cred eu că va fi. Eu cred că este un duh care are legătură cu respingerea lui Hristos, și care a cuprins fecioarele adormite, confederația bisericilor, evreii care l-au respins și catolicismul. Aceste duhuri au ieșit din gura prorocului mincinos care este papa, din fiară. Înțelegeți? Voi puteți vedea de unde vin toate acestea, puteți vedea rădăcinile lor, ceea ce au fost.

Acestea sunt duhurile necurate care vor duce întreaga lume la Armagedon. Înțelegeți? Acestea sunt cele trei duhuri necurate. Apoi, potriviți-le cu cele trei nenorociri. Vă amintiți că zilele trecute am vorbit despre acestea, și am spus că vor fi șapte urgii, șapte peceți, trei nenorociri și trei duhuri necurate care vin prin acestea. În ordine. Mai aveți o întrebare?

7. Ce semnificație are râul Eufrat în Biblie, din punct de vedere spiritual?

Da. Râul Eufrat a fost întotdeauna un râu mare pentru că are un loc mare în Biblie. Prima dată îl găsim în Eden, ni se spune că curgea prin Eden. Apoi vedem că Eufratul curgea prin Babilon, chiar

prin mijlocul cetății, același râu. Vedeți? În al treilea rând, vedem că îngerul a vărsat potirul peste râul Eufrat, iar acesta a secat pentru ca împărații nordului să poată veni jos. Eu cred că aceasta se va întâmpla la sfârșitul timpului când va avea loc războiul de la Armaghedon. Vedeți, ei trebuie să vină prin Eufrat pentru a ajunge acolo. Ei vor trebui să treacă Eufratul pentru a ajunge acolo. Vedeți, râul Eufrat curge și astăzi. Noi știm aceasta. În America de Sud curge Amazonul, Nilul în Egipt și mai era un râu care curgea la răsăritul Edenului: Eufratul... Oh, care este celălalt? (Este vorba de Tigru). Eufratul este cel care va crea calea pentru ca împărații să vină jos, în timpul bătăliei de la Armaghedon. Aceasta se va întâmpla în zilele din urmă. Înțelegeți?

Acestea au fost toate întrebările? Da.

În mintea mea a rămas prima întrebare, cea referitoare la persoana care îl respinge pe Hristos. Puteți căuta însemnătatea acestui cuvânt pentru voi înșivă, în dicționar, pentru că este un subiect despre care nu vreau să vorbesc acum. (Este vorba de cuvântul „anatema”). Dar căutați voi și veți vedea ce înseamnă. În Biblie sunt două sau trei locuri pe care le-aș putea menționa în această legătură.

Astfel, împăratul Nebucadnețar a spus: *„Orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeu lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt dumnezeu care să poată izbăvi ca El.”* (Daniel 3.29). Vedeți? Și aceste cuvinte au fost spuse în auzul tuturor. Dar dacă vă uitați în dicționar, vă voi spune ce înseamnă „anatema.” Înțelegeți?

Faptul că nu sunt înțelese aceste lucruri vechi, ne arată că nu am insistat destul asupra lor. Acum este târziu, și mâine lucrați, iar eu voi pleca la Miami, dacă va fi cu voia Domnului. Cred că micuții mei dorm deja și la fel ai voștri. Dar vreau să vă spun ceva: aceste

Întrebări sunt foarte bune și mi-aș dori să mai avem o seară în care să puteți pune întrebări în Tabernacol. Aș vrea să-mi dați întrebările din timp, ca să le pot studia puțin. Așa este puțin pe nepregătite, iar mie îmi place să acord un timp mai îndelungat acestor lucruri. Ați observat că aici obișnuiesc să predic, de aceea vă țin aproape toată ziua. Predic prea mult, dar l-ați văzut pe Billy Graham? El este un predicator antrenat, un om mare. Astfel, își pune textul aici, se dă puțin în spate, apoi începe și bate tot timpul în textul acela. Nu cedează nici o clipă, ci predică în continuu folosindu-se de textul acela. Vedeți? Acesta este felul în care Duhul Sfânt îl folosește pe el pentru a predica. Înțelegeți? Acesta este felul lui de a face lucrurile.

Mulți dintre voi l-ați auzit pe Charles Fuller. Este un om minunat. El este un prezentator al Bibliei. Lui îi place să învețe și ați observat cum abordează lucrurile. Așează totul în Hristos și este un mare învățător. Ați observat ce face el. El nu predică, ci doar învață.

Dacă ați observat, eu am o cale simplă. Iau un text și îl pun aici, apoi merg în spate la ceea ce am și iau un context pe care îl aduc aici și îl pun în linie cu textul meu. După aceea, mă întorc și iau altceva și expun. Apoi merg din nou înapoi și iau altceva până când expun totul într-un mod clar aducând lumină asupra textului pe care l-am luat la început. Acesta este motivul pentru care obișnuiam să am aceste predici mici. Desigur, voi sunteți de multă vreme în jurul meu și știți că eu nu sunt predicator. De aceea iau aceste texte scurte, ca: „Vorbește Stâncii!”, „Crezi aceasta?”, „Veniți să vedeți o femeie,” și multe altele ca acestea, alcătuite din trei cuvinte mici. Apoi, construiesc totul pe baza aceluia text, ca în cazul femeii de la fântână și a ceea ce s-a întâmplat acolo. Apoi, la final aduc cele mai frumoase lucruri: „Veniți de vedeți un Om”, apoi „Vorbește Stâncii.” Iau Israelul și îl prezint aici, iar contextul îl expun în linie cu textul meu, fără să mă ating încă de text. Ați observat aceasta și acum, când am vorbit despre temnicerul roman căruia i s-a spus: *„Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și casa ta.”*

Vedeți? Aceasta este o întrebare: A fi mântuit. Și ați văzut cum am procedat? Am mers și am adus în față ceea ce este în text, apoi am mers înapoi și l-am luat pe Iov și pe alții, i-am adus ca exemple și am întregit tabloul, dovedind că totul este credința. Înțelegeți? Iov a folosit credința; temnicerul roman a folosit credința, și noi suntem gata să folosim credința. Eu cred că făcând totul în felul acesta, voi putea să stârnesc interesul oamenilor îndeajuns de mult, ca să-i fac să asculte ceea ce încerc să aduc la suprafață, și păstrând textul principal pentru ultimul punct, când îl includ în predică. Oh, restul merge de la sine, iar voi puteți să înțelegeți totul. Uneori, veniți aici și auziți fraze neterminate pe care încercați să le înțelegeți. Problema este că las prea multe fraze neterminate.

A fost foarte frumos din partea voastră că ați venit aici și ați stat de vorbă cu noi. Eu apreciez mult aceasta, și vreau să vă spun sincer și din inimă, că nu am realizat niciodată ce preț mare plățiți voi, oamenii. Dacă nu ar fi faptul că vă văd, vă iubesc și alte lucruri pe care le simt, aș spune: „Altădată, nu voi mai predica la Tabernacol!” Văd că voi toți trebuie să conduceți două sute patruzeci sau două sute nouăzeci de kilometri pentru a participa la un singur serviciu. Să știți că apreciez această credincioșie și loialitate, și mă gândesc la ceea ce faceți voi. Înțelegeți? Și am încredere în Dumnezeu că vă voi vedea pe fiecare dintre voi, pe copiii voștri și pe cei dragi ai voștri, în Țara de dincolo de Râu. Nădăjduiesc că voi fi și eu acolo, și fie ca niciunul dintre voi sau dintre copiii voștri să nu fie pierdut; fie ca noi toți să fim în ziua aceea Acolo. Chiar și sora noastră micuți de acolo, și doamna de culoare care spală vasele în camera cealaltă. Îmi amintesc că într-o zi am stat de vorbă cu ea. Este aceeași femeie? Cred că l-am întâlnit și pe soțul ei o dată. Nu, este un băiat care lucrează pentru voi. Părea tare cumsecade. Nădăjduiesc că ne vom întâlni cu toții acolo unde nu vor mai fi dezamăgiri. Atunci nu vom mai sta până noaptea târziu, pentru că acolo nu va mai fi noapte. O, frate și soră, dacă aș putea explica ce am simțit în dimineața aceea când am stat acolo lângă soția mea, iar El m-a ridicat din pat și m-a dus acolo, îngăduindu-mi să privesc dincolo de perdea. Dacă aș avea cuvintele necesare ca să vă pot explica cum arăta Locul acela și ce era... l-am văzut acolo pe toți și toți erau tineri. Eu nu i-am putut recunoaște, dar toți au venit la mine și m-au îmbrățișat. Erau ființe umane, înțelegeți? Nu aveau aripi așa cum se spune despre îngeri. Eu nu

cred că îngerii au aripi, deși așa se spune. Îngerul este un mesager. Cuvântul înger înseamnă mesager. Astfel, eu nu cred că îngerii au aripi sau ceva de acest fel.

Când am fost acolo i-am văzut pe cei răscumpărați. Toți erau fericiți, pentru că acolo nu poate fi altceva decât fericire. Acolo vom fi răsplătiți pentru toată alergarea noastră și pentru lucrurile pe care le facem pentru El. Vreau să spun că Biblia spune că în zilele din urmă pe pământ va fi foamete. Dar nu va fi o foamete după pâine sau sete după apă, ci pentru auzirea Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu. Astfel, oamenii vor alerga de la est la vest și de la nord la sud, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi suntem pe punctul să trăim acele zile acum. Înțelegeți? Spun aceasta fără să desconsider bisericile noastre sau pe cineva. Eu cred că la amvoanele multora din aceste biserici avem oameni buni, bărbați adevărați ai lui Dumnezeu, dar problema este că ei se tem că dacă spun ceva ce este contrar cu ceea ce învață organizația, vor fi dați afară. Acesta este motivul pentru care sunt lăsați în acea stare indiferentă. Eu cred că ceea ce-i trebuie unui om este puțin curaj. Cred că Dumnezeu vrea să ia pe cineva și să-l facă un exemplu pentru a arăta că El se va îngriji de acel om, indiferent ce face organizația lui. Aceasta nădăjduiesc că va face și cu mine și că mă va ajuta.

Ascultați, creștinilor! Vă rog înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor aleși: dacă mă vedeți vreodată făcând ceva greșit, să veniți imediat să-mi spuneți, fiindcă vă iubesc prea mult și nu accept să nu vă am Acolo. Dacă mă vedeți făcând ceva greșit, ceva ce nu este bine și este o pricină de poticnire în calea voastră, vă rog să veniți să-mi spuneți. De multe ori, vin aici și râd sau vorbesc aspru. Ce încerc să fac prin aceasta? Când sunt aspru, încerc să las afară puțin din durerea care este în mine. Înțelegeți? Dar nu vreau să vă supăr. Și nu vreau să râd sau altceva... Vin aici jos și stau cu fratele Welch ca să-i aud vorbind despre altceva, despre faptul că băiatul de culoare de acolo a prins un pește, iar când l-a prins paznicul, el a spus că se învârte pe acolo pentru că încearcă să găsească momelile puse pentru turturele. Ceva de felul acesta... Astăzi am vorbit cu fetițele despre cățelușul acela și am spus că este Fefe sau

Fifi. De ce fac aceasta? Ca să mă deconectez puțin, să râd și să ajung într-o anumită stare, pentru că atunci când pășesc deasupra acestui tărâm muritor, sus, pe Tărâmurile de Dincolo, aceasta mă zăpăcește puțin. Cred că știți ce vreau să spun. Gândiți-vă că într-o zi va trebui să dau socoteală pentru slujba aceasta. Și nu numai pentru Tifton, Georgia, Indiana, nu numai pentru SUA, ci va trebui să dau socoteală pentru întreaga lume, fiindcă este o slujbă mondială. Înțelegeți? Va trebui să dau socoteală în fața lui Dumnezeu pentru închinătorii la idoli, pentru tot ce le-am spus. Acesta este motivul pentru care stau acasă și mă gândesc: „Cred, cred, cred...”, iar când sunt rănit, mă ridic și spun: „Voi merge mai departe și voi avea o nouă întâlnire.” Astfel, merg și am o nouă adunare, dar curând sunt atât de obosit încât trebuie să mă retrag puțin, iar atunci merg la vânătoare sau la pescuit; trebuie să merg undeva afară cu cineva. Trebuie să fac altceva, pentru că și eu sunt doar un om, doar o ființă umană. Înțelegeți? Dar dacă credeți că deviez cumva, vă rog să veniți să-mi spuneți, indiferent despre ce este vorba, pentru că eu nu am secrete. Tot ce știu eu, știți și voi. Înțelegeți? Tot ce mi-a arătat Domnul și mi-a permis să spun, v-am spus; nu am ținut absolut nimic doar pentru mine. Viața mea este deschisă, iar voi știți cum sunt și din ce sunt făcut. Zi de zi încerc să trăiesc la fel și cât de mult pot să merg, pentru că de multe ori vedeți că sunt indispus, mă simt rău, sunt obosit, slăbit, etc. Desigur, acestea vin odată cu slujba, voi știți aceasta, iar dacă dați filele timpului înapoi, veți vedea că și bărbații mari din zilele trecute au avut clipe ca acestea. Toți le avem, dar ceea ce este important, este că noi încercăm să ne înțelegem unii pe alții, fiindcă îmi dau seama că și voi aveți suișuri și coborâșuri. Eu nu sunt singurul care le are, ci le aveți și voi. Astfel, eu voi încerca să vă înțeleg când voi le aveți pe ale voastre, iar când le am eu, încercați voi să mă înțelegeți. Să vă amintiți să vă rugați pentru mine când sunt plecat, când sunt undeva peste mări, sau la o adunare, iar diavolii sunt peste tot și încearcă să mă îngrămădească, să mă provoace și să facă multe alte lucruri. Veți face aceasta? Să ne rugăm.

Tată ceresc, a fost un moment glorios să stau aici și să vorbesc cu acest grup de copii spălați în sânge. În seara aceasta îmi dau seama că stau așa cum a stat sfântul apostol Pavel la acele întâlniri micuțe ținute în case, cu mulți ani în urmă. Pavel mergea la Aquila și la Priscila, iar acolo se adunau o mulțime de oameni ca să-l asculte. El s-a dus

la Roma și acolo a închiriat o casă, unde îi primea pe cei ce mergeau la el, iar în seara aceasta, oamenii au venit la Tabernacol. Ei conduc multe sute de mile ca să poată fi prezenți, iar eu le-am spus cât de mult apreciez aceasta.

Doamne, nici măcar nu am cuvinte ca să le spun cât de mult îi apreciez, dar Te rog pe Tine, Tată, să le spui inimilor lor ceea ce vreau să spun. Te rog să ascuți rugăciunea mea pentru ei și să-i salvezi pe toți. Fă ca niciunul dintre ei sau din familiile lor să nu fie pierdut, ci fiecare dintre ei să fie acolo. Te rog și pentru micuții lor. Mă gândesc la băiețelul care stă în brațele tatălui sau a mamei lui, care veghează și se gândesc la zilele care vor veni. Dacă există un mâine, poate că el va fi un vestitor al Evangheliei. Doamne, Te rog să-l binecuvântezi pe acest micuț și pe ceilalți, pe micuțele fetițe și pe băieței, și să fii cu toți.

Te rog să fii cu fratele și sora Evans care și-au deschis casa lor de rugăciune. Fii cu noi și iartă-ne păcatele, iar dacă vreunul dintre ei se îmbolnăvește și mă cheamă, ajută-mă să trăiesc o asemenea viață încât ei să creadă că Tu mă ascuți. Ascultă-mă când mă rog pentru ei, și ascultă-i și pe ei când se roagă pentru mine, fiindcă am nevoie de rugăciunile lor. Tată, Te rog să-i ascuți de fiecare dată când se roagă pentru mine, fiindcă Te vom sluji împreună pe toată durata vieții noastre, și nădăjduim că în ziua aceea măreață vom veni sus, în casa Ta, iar când vom bate la ușă, Te rugăm să ne lași să intrăm înăuntru. Până atunci, veghează asupra noastră, binecuvântează-ne și ține-ne întotdeauna în Adevăr, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă mulțumesc tuturor. Îmi pare rău că v-am ținut până aproape la zece și jumătate. Câți ani are copilașul acesta care doarme întins ca un soldat? Doi. Împliniți? Cum ești soră? Nu știu dacă ți-am stâns mâna când am intrat aici. Mă bucur să te văd din nou și pe tine, frate Willie. Fred, presupun că mâine dimineață vei pleca acasă. Frate Wood, ne vedem acasă. Domnul să te binecuvânteze.; și pe tine, frate Scott. Îmi pare bine că te văd din nou. Cred că te-am văzut înainte undeva, este adevărat? Credeam că da.

Domnul să te binecuvânteze, frate Wayne. Cred că ar trebui să-ți umpli rezervorul cu benzină, pentru că vii optzeci de mile ca să-l aduci pe acest predicator la mine. Domnul să te binecuvânteze, fiule. Domnul să te binecuvânteze, soră. Știți că vă tachinez, nu-i așa?

Domnul să te binecuvânteze, soră Evans. Cina și micul dejun au fost bune și ospitalitatea ta deosebită. Amintiți-vă că Isus a spus: „*Dacă ați făcut unuia din acești micuți...*” El nu a spus: „*Dacă ați făcut ceva unuia din cei mari...*” Înțelegeți? Aceasta ar fi altceva, dar „*Dacă ați făcut unuia din acești micuți...*” Presupun că unul dintre ei sunt eu, iar voi mi-ați făcut mie.

Mă bucur să te văd din nou, soră. Domnul să fie cu tine întotdeauna. Cum ai putea spune că nu este mama ta când semănați atât de bine? Îmi pare bine să te văd, soră. Cred că ești soția tânărului de acolo, iar tu ești fratele Scott. Sunteți surori? Am crezut că sunteți surori. Da. Îmi pare bine să vă văd din nou. Păstrează-ți curajul, frate. Poate acesta este un nou avânt.

Nu am observat-o pe fata de aici. Mă bucur să te întâlnesc, soră. Domnul să te binecuvânteze. Luați-L pe Dumnezeu cu voi. Dumnezeu să te binecuvânteze frate Evans. Dumnezeu să fie cu tine, băiete.

Scumpă, dacă îi aduci pe tinerii noștri, vom merge. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Înainte de a pleca, să ne ridicăm în picioare pentru a cânta o cântare. Vreți să cântați cu mine? Este în ordine? Dumnezeu să fie cu voi până când ne vom întâlni din nou.

Prin îndrumarea slujitorilor Săi, El vă

ridică,

În turma Sa, El vă conduce;

Dumnezeu să fie cu voi până ne vom întâlni
din nou!

Până când ne întâlnim,

Până când ne întâlnim la picioarele lui Isus.

Până când ne întâlnim, până când ne întâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi

Până când ne întâlnim din nou.

Așa obișnuiam să facem la micuțele adunări de rugăciune. Ne luam de mâini, așa, în jur împrejur. Înțelegeți? Să cântăm această cântare. Să facem un cerc împreună. Așa. Vedeți? Așa intrați în contact unii cu alții.

Să cântăm. Știți cântarea aceasta?

Binecuvântată fie dragostea

Care leagă inimile noastre în dragostea creștină.

Părtășia sufletelor apropiate,

până când este ca cea de sus.

Înaintea tronului Tatălui, ne punem rugăciunile noastre.

Temerile noastre, nădejdea noastră, planurile noastre,

Nevoile și grijile noastre.

Când suntem despărțiți, avem o durere interioară

Dar cu toate acestea, suntem una cu inimile

Și nădăjduim că ne vom întâlni din nou.

Acum, cu inimile plecate, să spunem împreună rugăciunea „Tatăl nostru”:

„Tatăl

nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi

și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” (Matei 6.9-13).

Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi, până când ne vom revedea. Frate Welch, ai înregistrat totul? Mi-ar fi plăcut să vină toți cu noi în Florida. Știți ce aș vrea să fac? Aș vrea să-i duc undeva pe copii, deoarece mai au vacanță. Bunica lor a avut un atac de cord și am fost nevoiți să ne întoarcem, dar aș vrea să-i duc undeva, pentru că în curând se va încheia vacanța și vor merge din nou la școală. Așadar, mâine îi vom duce undeva, poate la St Petersburg sau în altă parte.

(Fratele Branham vorbește cu mai mulți oameni). Trebuie să mă întorc înapoi înainte de duminică. (Fratele Evans spune despre un muzeu). Da? Mi-ar plăcea să merg acolo să-l văd. Da, domnule. Nu am fost la muzeul acela. Cum se numește? Muzeul Ripley. Și este în St. Petersburg? În St. Augustin. Da. Merg mai întâi în Jacksonville, da? Da. Întreb pentru că mă încurc. De aici voi merge la Jacksonville, apoi prin La Crosse și de acolo... Waycross. Tabernacolul este spre est sau vest. Știți unde este Eighth Street? Atunci mergeți spre est. Înțelegeți? Cum stau eu, este spre vest. Fac aceasta pentru ca altarul să fie îndreptat spre Est, pentru că Isus va veni din Est. Noi ne închinăm întotdeauna spre Est. Așa am făcut întotdeauna, pentru că așa am găsit în Biblie. Acolo scrie că Daniel mergea și deschidea ferestrele și se ruga cu fața spre Est. Și în vechiul Templu mozaic, altarul era îndreptat spre

Est, dar desigur, Dumnezeu vă va asculta oriunde v-ați afla. Înțelegeți? Da, domnilor. Am observat că uneori când mă rog, nu mă mai întorc spre Est, doar mă așez jos. Dacă nu sunt atent, mă cufund repede în rugăciune și uit.

Este un lucru pe care-l știu și în care nu pot face nimic. Îl am de la bunica Cocs și nu-l pot îndrepta, dar cred că într-o zi trebuie să se întâmple ceva... Dacă merg în pădure, dacă mă rătăcesc sau ceva de felul acesta, dacă mă întorc... dacă mă agit nu mai pot face nimic, dar dacă stau câteva minute și spun: „Tată ceresc, ajută-mă...” Frate, atunci pot să mă îndrept spre tine cu ușurință. Așa este.

Odată eram cu fratele și sora Wood în Chattanooga. Fratele Wood conducea. Cred că ne întorceam, și pentru că eram foarte obosit, după adunare m-am întins pe bancheta din spate și am adormit. Când m-am trezit, m-am ridicat și am spus: „Ceață?” Abia îți vedeai mâna în fața ta. Apoi am spus: „Frate Wood mergi în direcție greșită.”

„O, nu! Merg bine,” a răspuns el.

„Mergi spre sud,” am insistat eu.

„Cum îți poți da seama pe o ceață ca aceasta? Abia dacă putem vedea drumul.”

„Pot să-ți spun chiar acum că mergi spre sud.”

„Nu, nu!”

„Mergi

greșit.” Am mai mers o bucată bună de drum, iar el continua să-mi spună că merge în direcția bună.

„Stau

pe aceasta”, a spus el. „Fii doar atent și o să vezi că mergem spre Memphis.” După o vreme am oprit la o benzinărie, iar eu am întrebat:

„Cât

mai este până la Memphis?”

„Trebuie

să vă întoarceți pentru că sunteți în Georgia,” a răspuns băiatul de acolo.

„Trebuie să mergeți înapoi.” Da, domnilor.

Îmi

amintesc că odată m-am rătăcit sus în munți. Pe atunci mă gândeam că sunt un pădurar prea bun ca să mă pot rătăci, dar m-am pierdut cu adevărat. Eram cu soția mea, iar Billy Paul era un bebeluș. Eu i-am lăsat singuri la cabană și m-am dus să vânez un urs. După o vreme am dat de o turmă de căprioare și am împușcat una, așa că m-am gândit: Mai bine m-aș întoarce.” Știu că eram sus în Adirondack și mergeam în jos. Curând a traversat drumul o pumă, dar înainte să apuc să ridic arma să trag, a dispărut.

Meda

nu mai fusese niciodată până atunci în pădure. Aceasta s-a întâmplat în luna noastră de miere. Ne-am căsătorit și am luat-o cu mine la vânătoare. Aceasta era luna noastră de miere.

Eu

m-am oprit și m-am gândit: „Cum am mers? Am venit pe aici, m-am întors, am

traversat și am mers printr-un luminiș.” Știam că eram undeva spre partea canadiană, dar nu știam unde anume eram. Așa dintr-o dată a început o furtună de zăpadă. Cunoașteți și voi acele furtuni. Ceața era atât de densă încât nu puteai să-ți vezi nici mâna înaintea ta. În asemenea situații, dacă nu știi sigur unde te afli, cel mai bun lucru pe care poți să-l faci este să te așezi jos și să aștepti, pentru că altfel riști să mori chiar acolo. Mai bine te adăpostești undeva, mănânci ceva și aștepti o zi sau două, până când se termină furtuna. Iar când se luminează, poți ieși să vezi unde te afli. Eu nu puteam să mă retrag nicăieri, deoarece eram cu Meda și o lăsasem singură cu Billy, iar ea nu mai fusese niciodată în pădure. Era într-un adăpost făcut pe un versant, dar nu avea nici măcar ușă. Voi știți acele adăposturi de pe versanți, care au doar un acoperiș. Acest lucru m-a făcut să fiu agitat, și am început să merg în sus, gândindu-mă: „Pe aici pe undeva m-am întors... Voi merge spre locul unde am împușcat căprioara.” Am pornit de unde mă aflam și mi-am zis: „Trebuie să ies de aici pentru că altfel, soția și copilul meu vor muri în pădure.” Se făcea tot mai frig, ceața era tot mai densă și curând totul avea să fie acoperit de zăpadă.. Vedeți? Am luat-o din loc și m-am întors unde lăsasem căprioara. Am făcut-o de trei ori, iar atunci am zis: „Sunt undeva...” Indienii numesc aceasta: „Cercul morții.” Eram într-un loc drept și mergeam în cerc. Înțelegeți? Dacă aș fi avut o busolă nu aș fi pățit aceasta, dar așa mă învârteam în cerc. Indienii numesc aceasta „cercul morții”, pentru că la un moment dat îți pierzi mințile, iar atunci, în disperare, oamenii încep să țipe și o iau la fugă până când sar peste o stâncă și mor, cad într-o râpă sau se sinucid.

Îmi

amintesc că eu mi-am zis: „Voi merge înainte.” La un moment dat am început să delirez și m-am gândit: „Stai jos, prostule! Știi că nu te-ai rătăcit; nu poți să te rătăcești!” Vedeți? Am continuat să spun aceasta, dar când te legi de ceva ce nu este adevărat, nu ai cum s-o faci corectă. Așadar, am spus: „Nu sunt pierdut. Știu sigur unde mă aflu. Sunt sigur că pe aici am venit.” Am continuat să vorbesc așa cu mine însumi și transpiram foarte tare. Dacă aș fi fost singur, mă retrăgeam undeva într-un loc mai ferit și aș fi așteptat să treacă furtuna. Poate ar fi trebuit să aștept o zi sau două, dar ar fi fost în ordine. Îmi luam o bucată din căprioară să am mâncare, iar restul aș fi lăsat-o acolo, dar nu puteam să fac aceasta când știam că soția și copilul meu erau singuri în pădure. Ar fi murit în noaptea aceea, fiindcă Meda nu știa să aibă grijă de ei

În pădure. Mergeam înainte și deodată am auzit Ceva care spunea: „Eu sunt Domnul, un Ajutor prezent în vremuri de necaz.” Am continuat să merg și m-am gândit:

„Delirez. Cred că aud lucruri.”

Aceasta

s-a întâmplat când ne-am căsătorit acum douăzeci de ani. Am continuat să merg și am auzit din nou: „Eu sunt Domnul, un Ajutor prezent în vremuri de necaz.” Am auzit aceasta de trei sau patru ori, iar după o vreme m-am oprit și m-am gândit: „Ori am înnebunit, ori Dumnezeu Cel Atotputernic are milă de mine.” Am îngenuncheat și mi-am pus arma jos, după care am spus: „Doamne, mărturisesc că m-am rătăcit. M-am pierdut și nu pot ieși de aici... Am crezut că sunt un pădurar prea bun și nu mă voi putea rătăci niciodată... Sunt confuz și nu mai am putere... Nu există nici o șansă să găsesc singur calea de ieșire. Doamne, nu merit să trăiesc, dar soția și copilul meu merită. Ajută-mă să ajung la ei ca să nu moară în pădure. Dacă mă vei ajuta, Îți voi fi foarte recunoscător.” M-am ridicat și am spus: „Voi merge pe aici, fiindcă știu că mă îndrept exact spre locul în care i-am lăsat pe Meda și pe copil.” Dar eu mergeam exact invers: mergeam pe drumul morții, către Canada. Am făcut câțiva pași și deodată am simțit ceva. (Fratele Branham arată o mână). „Cine ești?” și am privit în sus și apoi înapoi. O parte din ceață fusese îndepărtată suficient de mult ca să pot vedea vârful muntelui Hurricane, iar ei erau chiar la poalele aceluși munte. Atunci am stat acolo și am plâns ca un copil, laudându-L pe Domnul pentru că m-a ajutat.

Am

pornit în direcția aceea, în timp ce afară se întuneca. Știam că adăpostul pădurarului era aproape de locul în care se afla soția mea, dar era încuiat. Ea era la patruzeci de kilometri depărtare de cea mai apropiată casă din vale. Înțelegeți? M-am gândit: „Dacă aș putea ajunge la firul care vine de acolo...” Eu l-am ajutat pe pădurar să-l întindă pentru a putea da telefon. L-am agățat prin copaci și merge în jos până la stație. Face legătura între turn și stație. Acum se întuneca și nu mai vedeam nimic, deși era doar unu sau două după-amiaza. Am continuat să merg, ținând mâna sus fiindcă știam că firul era cam la înălțimea aceea. M-am gândit: „Dacă aș putea da de firul acela!” Am prins o creangă și am

zis: „Nu,... este doar o creangă.” Voi încerca din nou. Curând brațul meu a început să amorțească, fiindcă îl țineam de multă vreme sus. Am schimbat mâna, luând arma în mâna cealaltă, după care am făcut un pas înapoi ca să fiu sigur că nu am trecut pe lângă fir. Înțelegeți? Fraților, era întuneric ca noaptea. Am mers cam o oră prin întuneric, când deodată mâna mea a atins firul. L-am prins, apoi mi-am plecat capul și am început să plâng, zicând: „Doamne, la capătul acestui fir mă așteaptă soția mea.” Am stat acolo cu capul plecat și l-am mulțumit pentru aceasta. Am zis: „Da, Doamne, mâna mea este în mâna Ta. Aceasta este o linie de curent, și chiar la capătul ei este tot ce am mai drag pe pământ, Domnul meu și Salvatorul meu. Tot ce am mai drag aici, este la capătul acestei linii.” Nu i-am mai dat drumul, ci am coborât muntele ținându-mă de ea. Când am urcat, am văzut că acolo era o potecă, dar nu m-am dus pe ea, ci am urmat firul acela. Când ajungeam la un copac, îl ocoleam și prindeam firul din nou, mergeam până la copacul următor și îl prindeam din nou și tot așa. Au fost cam patru kilometri și jumătate în josul muntelui. Când am ajuns jos, Meda aproape că a avut o criză nervoasă, dar aceasta a fost. Vedeți?

Nu

există nici un alt simțământ mai rău decât acela că ești pierdut. Este cumplit să fii pierdut în pădure, dar cum este să fii pierdut, fără Dumnezeu? Atunci este cu adevărat rău.

Meda?

Vino aici, scumpo. Fratele Welch trebuie să meargă la muncă, iar Banks și ceilalți se vor trezi devreme. Toți aceștia și ceilalți frați care vor merge la muncă, iar surorile trebuie să-i pregătească pe copii...

Mulțumesc.

Vă mulțumesc dacă v-a plăcut și vouă atât de mult cât mi-a plăcut mie. A fost minunat. Da, domnilor. Frate Welch, mulțumesc pentru timpul minunat din după-amiaza aceea când m-ai dus în mlaștina aligatorilor. Soră, și vouă tuturor, vă mulțumesc pentru cină. Și voi aveți o fetiță. Are cel mai frumos păr, un păr blond auriu.

Vreau

să spun ceva despre părul tău, soră. Știu că obișnuiai să porți părul scurt, este adevărat? Îl aveai tuns bob, până la umeri. Da... Acum arată drăguț. M-am uitat la femeile acestea cu părul lung. Sunt atât de drăguțe! Domnul să vă binecuvânteze... Amin.

-

Amin -